

Haliaksen toimintakertomus 1986

Pekka J. Nikander

Aseman kahdeksas vuosi sujui vaikiintuneeseen tapaan. Kevällä keskityttiin lähinnä muutonhävinnöintiin ja syksyllä muutonhävinnöinnin lisäksi rengastukseen.

Kevään miehitys alkoi 29.3. ja jatkui tauottamana 17.5. saakka. Parhaaseen arktika-aikaan toukokuun lopulla ei asemalla ollut havainnoijia. Asema oli jälleen kesäkuun alusta kolme viikkoa eteenpäin miehittettynä. Rengastusta oli toukokuun alkupuoliskolla ja lähes koko kesäkuun. Syksyllä tuoton verkkoilu kuten miehityskin alkoi vasta 15.8. ja jatkui marraskuun yhdeksänteen.

Kevällä asemalla päähavainnoijina toimivat Aarne Vattulainen (37 vrk), Jyrki Erikäinen (32 vrk) ja Vesa Jaaksi (18 vrk). Rengastajina olivat Juha Saari (20 vrk) ja Anssi Laurila (13 vrk). Syksyllä päähavainnoinnista huolehti Ilpo Huolman (40 vrk). Päärengastajaa ei ollut, vaan toiminta hoitui usean eri rengastajan voimin. Eniten asemavuorokausia rengastajista tuli Jarmo Ruoholle (36 vrk), Anssi Laurilalle (29 vrk), Juha Saarelle (29 vrk) ja Matti Lehdelle (22 vrk).

Maaliskuusta juhannukseen

Maaliskuun lopusta huhtikuun puolenväliin vallitsi pohjoinen ilmavirtaus. Pohjoispuoleiset tuulet olivat vallitsevia ja lämpötilat pysyivät lähellä nollaa. Huhtikuun puolenvälin jälkeen tuulet kääntyivät puhaltamaan idästä ja etelästä ja keskilämpötilat nousivat. Toukokuun alkupuoliskolla pääosa tuulista oli eteläpuoleisia. Avovesi oli ensimmäisten havainnoijien

saapuessa asemalle 10–20 km:n päässä etelässä. 9.4. avoveden raja oli lähentynyt 5–10 km:n päähän ja 15.4. raja kulki jo Uddskatanin eteläkärjen kohdalla. Hieman ennen vappua, 26.4., Haliasta ympäröivät merialueet olivat vapautuneet jäistä. Lumipeite katosi lähes kokonaan huhtikuun toiseen viikkoon mennessä.

Vaikka avomeri olikin 10–20 km:n päässä, etsiyti vesilintuja Gäun kärjen edustalla olevaan kaapeaan, 2,5 km:n pituiseen sulaan. Maaliskuun lopulla siinä oli jo muutamia telkkiä, tukkakoskeloita, isokoskeloita ja lähes 100 kymmyjoutsenta. Viikkoa myöhemmin 4.4. Uddskatanin lounaispuolelle oli avautunut, Gäun sulan lisäksi, joitakin pienempiä sulia ja ensimmäiset neljä haahkaa olivat uskaltaneet 10 km:n levyisen yhtenäisen jäälakuden yli. Seuraavana päivänä niitä kellui sulissa jo 400 ja samalla haahkamuttoo pääsi hiljalleen käyntiin. 13.4. rynnistivät haahkat ensimmäisen kerran kunolla. Tällöin laskettiin 10067 muuttavaa ja 1500 paikallista yksilöä. Haahkoja havaittiin tämän jälkeen päivittäin 2000:sta 11000:een, kunnes 22.4. nähtiin niiden toinen huippu. Asemakaavakkeelle tulivat luvut 12700 muuttavaa ja 1500 paikallista. Koko kevään yhteismuutosuma oli 53000. Muiden vesieläinten massat ajoittuivat huhtikuun puolenvälin tienoille tai kuun loppupuoliskolle. Telkän paras päivä oli 13.4., jolloin havaittiin 460 yks. Tukkasotkalla paras päivä osui hieman edellisvuotta myöhäisemmäksi kun 25.4. laskettiin vähän yli 300 sotkaa. Isokoskelon paras noteraus, 230 yks., merkattiin ylös 18.4. Loppujen vesilintulajien määrät eivät yltäneet edellisvuoden ta-

solle. Ristisorsia oli kevättä 1985 vähemmän, jolloin lajia näkyi lähes päivittäin. Nyt niiden yhteisumma jäi 33:een ja paras päiväsomma, 9.4., 5 yksilöön.

Valkoposkianhien esiintyminen asemalla kuukautta normaalia aikaisemmin näyttää olevan paremminkin sääntö kuin poikkeus. Nyt lajia nähtiin 13.4. 15m, 22.4. 56m ja 27.4. 2m. Onkohan kyseessä suunnistusvirhe vai kuuluvatkohan linnut eri populaatioon kuin toukokuun lopussa Novaja Zemljälle matkaavat hanhet. Laulujoutsenella oli huippupäivä 22.4., kun bunkkerin ohitti 95 joutsenta.

Petomuutto on melko vaatimattomaa keväisin. Lintuja ei johdattele etelästä eikä lännessä minkäänlaiset johtolinjat aseman alueelle, joten parhaat petosummat jäävät yleensä muutamaa kymmentä yksilöön. Isointa petolinutaa eli merikotkaa lipui huhtikuun alkupuoliskolla Uddskatanin yli yhteensä neljä yksilöä. Buzzardeja laskettiin kevään aikana 133 ja näistä määritettiin hiirihaukkoja 19 ja piekanoja 73. Varpushaukan yhteismäärä kohosi 71:een. Suon pitkäjalkaa, kurkea, odoteltiin huhtikuussa. Tavallisesti niiden huippu osuu hieman ennen kuin puoltavaliä, mutta tänä vuonna paras päivä oli vasta 26.4., jolloin 180 lintua kirjattiin kaavakkeelle. Määrä on yksi aseman historian huonoimpia. Meriharakat olivat sen sijaan hieman lukuisamminkin liikkeellä. Parhaana päivänä 22.4. laskettiin 450 yks. ja paria viikkoa myöhemmin vielä 150 yks. Muita kahlaajia oli vähäisempiä määriä liikkeellä. Esimerkiksi kuovilla jota 1985 laskettiin huippupäivänä yli 1000, huippu oli 1986 200.

Vaelluslintuja havaittiin pieniä määriä. Kevään aikana laskettiin

muutamia kymmeniä tilhiä, vajaa 300 urpiaista ja joitakin satoja loxiota. Urpiaisten joukosta löytyi myös yksi tundraurpiainen. Melkoisena yllätyksenä voidaan pitää 15.5. bunkkerin ohi porhalanutta pähkinänakkelia, joka vakaasti suunnisti suoraan merelle. Rohkeus kuitenkin petti, sillä lintu löytyi pari tuntia myöhemmin verkosta kilmumasta. Linnussa todettiin europea-rodun tuntomerkit. Mistäköhän nakkeli oli tulossa, sillä edellisyksynä laji ei vaeltanut.

Kangaskiurun töpökkää olemusta saatiin ihailla muutamia kertoja kevään aikana, sillä yhteensä 16 lullulaa havaittiin bunkkerilta.

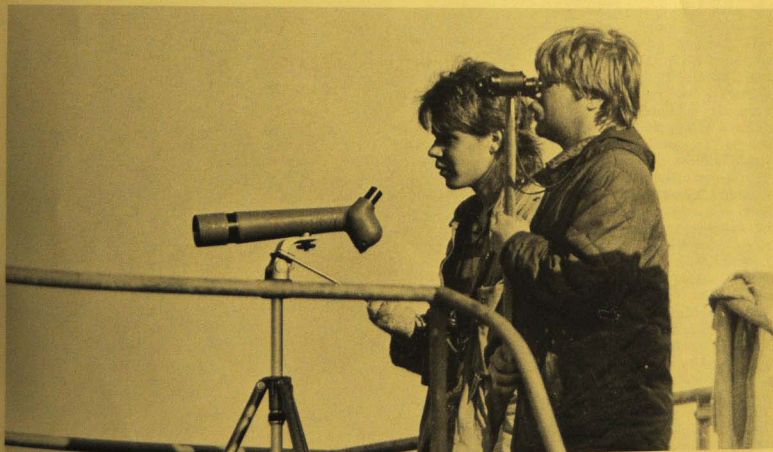
Harvalukuiset lajit toivat aina silloin tällöin lisäpiristystä rutiinistaijaukseen. Nuorella isolokilla 2.4. aloitettiin. Lintu viipotti suoraviivaisesti luoteeseen. Paria viikkoa myöhemmin 18.4. löytyi komea juhlapukuinen kyhmyhaahkakoiros Uddskatanin eteläpuolelta uiskentelemasta. Samana päivänä nähdyt 3 avosetta kruunasivat päivän. Linnut saapuivat etelästä, kääntyivät niemen kohdalla itään ja katosivat Tulliniemen taakse. Asemalle päivän retkelle saapuneet P. Seger-svärd ja Kim Vinari olivat varmasti, vakiomiehittäjien lisäksi, tyytyväi-

siä päivän saaliiseen. Vajaata viikkoa myöhemmin 24.4. bunkkerin ohitti vanha pikkukajava matkallaan lounaaseen. Kevään toinen kyhmyhaahka löytyi 26.4., sekin lepäilevä yksilö. Päivän kahlaajaharvinaisuus oli tyypillisessä heittelettävissä muuttolennessa nähty mustaprstökuri. Haliaksen oloissa erittäin harvinainen harmaasorsa muutti kahden yksilön voimin 1.5. ja kahta päivää myöhemmin nähtiin yksi lintu sekä 5.5. vielä yksi muuttava. Jäämerelle matkaavia alilihaahkoja näkyi ilahduttavan paljon. Neljänä päivänä laskettiin yhteensä 35 yks. Toukokuun kaksi viimeistä viikkoa asema oli tyhjillään, joten arktikahavainnot puuttivat tuolta ajalta kokonaan.

Lähes koko kesäkuu oli jälleen miehitetty ja verkkojakin roikotettiin kolmen viikon ajan. Touko-kesäkuun vaihteessa menivät tundrakurmitsan massat. 31.5. laskettiin squatteja ja IK:jia yhteensä 3550m ja seuraavana päivänä 2800m. Niinkin myöhään kuin 9.6. havaittiin vielä lähes 800 muuttavaa sepelhanhea ja yli viikkoa myöhemmin 17.6. nähtiin 30:n parvi suuntana pohjoiset pesimäalueet. Isosirin huippu kirjattiin 10.6. jolloin yht. 110 punaista kahlaajaa ylitti

bunkkerin. Kauden paras gaviämäärä laskettiin 11.6., mutta lähes kaikki 160 olivat vain menossa "väärrään" suuntaan eli länteen.

Verkkorengastus ja muutonseuranta osoittivat lintujen muuttavan/liikehtivän myöhään kesäkuussakin. Lajisto koostui lähinnä hyönteissyöjälinnuista mutta muidenkin lajien edustajia tavattiin. Haliaksen kolmas viitasirkkalintu ilmaantui 7.6. aseman takapihan rehevään puutarhaan raksuttamaan. Otus viihtyi paikalla vajaan viikon. 9.6. kärkeen teki pikavierailun yksi Suomen linnuston väripilkuista eli kuhankeittäjä. Kesäkuun 11. Uddskatanilla lauleli 2 idänuunilintua ja kuun puolella välissä rengastaja poimi verkkopussista 2kv sepelsieppokoiroa, joka oli vasta kolmas havainto lajista aseman viikon. 9.6. kärkeen teki pikavierailun yksi Suomen linnuston väripilkuista eli kuhankeittäjä. Kesäkuun 11. Uddskatanilla lauleli 2 idänuunilintua ja kuun puolella välissä rengastaja poimi verkkopussista 2kv sepelsieppokoiroa, joka oli vasta kolmas havainto lajista asemalla. Kesäkuussa näkyi yksittäisiä turturi- ja turkinkyykkyjä lähes päivittäin. Yllättävää oli bunkkerilta kesäkuun puolenvälin aikoihin muuttolennessa nähdyt nokkavarpuet. Lintuja meni yht. 6 yks. kolmena eri päivänä. Juhannuksen jälkeen 25.6. viitakerntusen kaunis melodia puutarhassa herätti viimeistä päivänsä asemalla viettävän AV:n.

Staijaaminen bunkkerilla on raskasta työtä; joskus käy niin, että stajarit nukahtavat pystyyn.

Heinäkuusta joulukuuhun

Heinäkuussa saatiin monivuotinen katonpäällystysprojekti vihdoin loppuun. Kunnostuspuolelle kirjattiin myös kuuden uuden kahlaaja-katiskan valmistuminen.

Syksyllä tuuli puhalsi havainnoijien harmiksi lähes puoliosta kuukautta luoteesta. Lokakuun puolivälin jälkeen tuuli kääntyi etelään ja lounaaseen ja pysytteli siellä toiminnan loppumiseen saakka. Lämpötilat olivat sinnikkäästi plussan puolella eikä mitään selvää kylmän purkauksia syksyn aikana esiintynyt. Heinäkuun viikonloppumiehityksellä 25.–26.7. laskettiin aseman historian suurin naurulokkisumma, kun lauantaina 1800 ja sunnuntaina 4900 lounaaseen matkaavaa ridiä ylitti niemen. Kalalokkejakin oli lyöttäytynyt yli 200 mukaan. Samana viikonloppuna lokkeja laskeneiden ornien kiikareiden ohji sujahti nuori turturi-kyykhy.

Elokuun 20:n päivän jälkeen, kun sorsanmetsästys alkoi, käynnistyi anas-lajien muutto. 22.8. laskettiin 108 tavia, 43 haapanaa, 22 jousihorsaa ja 350 Anas sp:tä muutolla. Kolmea viikkoa myöhemmin nähtiin haapanoita 13.9. 149 yks. + 90 anas sp:tä ja 15.9. 370 yks. + 245 anas sp:tä muuttavina. Jälkimmäisenä päivänä havaittiin myös vajaa 250 sepelhanhea. Mutta jo 29.8. nähtiin ensimmäiset 18 yks. matkalla etelään. Viimeiset pikkuhanhet kirjattiin muistiin 24.9., jolloin 136 sepelhanhea matkasi niemen ohji merellä talvehtimisalueen suuntaan. Yllättävää oli ettei ainoatakaan valkoposkihanhea havaittu syksyn aikana. Samoin harmaat hanhet olivat lähes kateissa. Ainoastaan yksi tundranhanhi nähtiin. Meri- ja metsähanhea ei havaittu yhtenäkkään päivänä yli 50:ntä yksilöä. Merimetsot olivat myös vähissä. Yhteensä 18 yks. laskettiin syksyn aikana ja näistä valtaosa syyskuun toisella viikolla. Harvalukuisina esiintyivät mustakurkku, jota nähtiin 18.9. 2p, ja härkälintu, jonka syksyn yhteisumma oli vain 14 yks. Normaali-määrissä olivat telkät ja isokoskelot. Isokoskelon parhaat paikallismäärät ajoittuivat yllättäen jo elokuun lopulle. Telkällä esiintymis-

huipun ajankohta oli normaali eli lokakuun puoliväli ja tällöin niitä kellui lähivesillä hieman yli 200. Joutsenet olivat valinneet ilmeisesti rauhaisimmat lahdemat levähdyspaikoikseen, sillä vesilintulaskijat saivat vain yksittäisiä lintuja papeireihinsa eikä muutonhavainnoijilla paljon sen enempää merkintöjä lajista tullut. Paras muuttopäivä oli 3.11., jolloin 25 laulujoutsenta luotasi kohden lounasta. Yksi pikkujoutsen oli eksynyt isompiensa joukkoon 19. lokakuuta.

Petomuutto on aina innostanut stajareita. Haliaksen syksyn ehdoton valtalaji on varpushaukka, joita vuosittain viuhtoo bunkkerin ohitse 3000–5500. Syksyn -86 nisari-summa oli normaaliluokkaa eli 4000 yks. kirjattiin ylös. Parhaat päivät olivat 4.9. 400, 8.9. 250, 14.9. 230, 17.9. 270 ja 23.9. 250 yksilöä. Kanahaukan syksyn summa oli 119 ja parhaat päivät ajoittuivat syyskuun loppuun, jolloin vajaa 10 jontikkää päivittäin peloteli niemellä paikallisena lepäileviä pienempiä lintuja ilmaan. Buzzardeja nähtiin aseman kahdeksanvuotisen taipaaleen pienin määrä. Koko syksyn loppusumma jäi 351:een. Näistä hiirihaukkoja määritettiin 129, piekanota ainoastaan 31 ja mehiläishaukkoja 74. Piekanan vähäisen

määrän voi selittää osittain Lapin huonolla myyrätilanteella edellisenä kesänä. Mutta mikä oli synnä hiiri- ja mehiläishaukan vähäiseen esiintymiseen. Ehkäpä jatkuvat luoteistuulet parhaimpaan muuttoajkaan ajoivat linnut lentämään itäisempää reittiä. Sinisuohaukkoja oli myös tavallista vähemmän liikkeellä. Huippupäivänä syyskuun alussa laskettiin 12m, kun parhaina vuosina luku on ollut noin 60m päivässä. Falcoja pyyhälsi aina silloin tällöin stajareiden ohji. Syksyn päättyessä yhteisummat olivat seuraavat: tuulihaukka 121, ampuhaukka 19 ja nuolihaukka 28 kpl. Merikotkia nähtiin 16 yks. ja maakotkia 1. Elokuun lopulla niemen yllä kretsassi jokavuotinen vierailija asemalla, haarahaukka.

Vaikka Haliakselle saatiin kuusi uutta kahlaajakatiskaa, niiden pyyntimäärät jäivät alhaisiksi. Parhaaseen kahlaaja-aikaan miehittäjiä oli niin vähän, ettei verkorengastus aseman lähellä ja kahlaajapyynti Gäulla samanikäisesti olisi onnistunut. Kahlaajien rengastusmäärät ovat yhdet alhaisimmista kahdeksanvuotisen toiminnan aikana. Osaltaan tähän oli synnä myös se, ettei Gäulla kovin suuria määriä kahlaajia syksyn aikana levähtänyt. Muutama mukava kypä-

Lukuisat varpuspöllöt ilahduttivat havainnoitsijoita syksyn mittaan.

loitävä pyydyksiin sentään ekysi kuten punakuiri ja jänkäkurppa.

Kalalokin toinen muutonhuippu osui melkoisen epänormaaliin aikaan, kun syyskuun puolessa välissä n. 300 lokkia kauhoi sinnikkäästi seitsemän boforin länsimyrskyä vasten. Tämän jälkeen laji ei kovin lukuisasti näyttäytynyt.

Jos kurkia odoteltiin turhaan keväällä niin sama ilmiö koetteli havainnoijia syksylläkin. Yhtään yli 100:n yksilön päivää ei kirjattu ylös. Olivatkohan vääran suuntaiset tuulet syy niidenkin vähäiseen esiintymiseen. Sepelkyyhykjä laskettiin 23.9. n. 5500m, joka on aikaisempien vuosien keskiarvon alapuolella. Sama esiintymiskuva oli myös uutukyyhyillä.

Havaittujen pikkulintujen määrät olivat erittäin alhaisissa lukeissa muutamaa poikkeusta lukuunottamatta. Metsäkirvisiä nähtiin yhteensä 3300 ja parhaana päivänä niitä laskettiin vajaat 600m. Keltävästäräkin loppusumma oli sama kuin metsäkirviselläkin.

Huippupäivänä ainoastaan 500 pitkäpyrstöä viipotti bunkkerin yli. Peippoja, järrejä, vihervarpusia, kottaraisia ja pajusirkkuja laskettiin myös selvästi vähemmän kuin aikaisempina vuosina. Esimerkiksi peippoja ei nähty kuin yhtenä päivänä hieman runsaammin ja silloinkin vain 5500m. Luku on kymmenesosa huippuvuosien luvuista. Normaalinäärissä pysyttelivät mm. pajulintu ja niittykirvinen. Jälkimmäisellä oli melkoisen mukava massapäivä, kun 21.9. tunnusomaisessa hyppelehtivässä lennossa nähtiin 515 istijä matkalla lounaseen. Normaalia runsaammin havaittiin lehtokerttuja ja viherpeippoja. Elokuun lopulla parina parhaana päivänä pensaat suorastaan kuhisivat lehtokerttuja. Niiden syksyn rengastussumma oli myös normaalia korkeampi. Viherpeippoja nähtiin 12.10 ennätysmäärä. Päivän loppusummaksi tuli 1446m, joka on aseman ennätys.

Pikkulintuharvinaisuuksia löytyi joitakin muuttavista lintuparvista

ja Uddskatanin alueelta levähtämästä. Elokuun lopulla stajjarit havaitsivat bunkkerilta kuhankeittäjän ja kaksi muuttavaa nummikirvisiä. Ne jäivätkin ainoiksi isoiksi kirvisiksi syksyn aikana. Erittäin yllättävää oli pikkusirkun ilmaantuminen asema-alueelle jo 27.8. Normaalisti laji havaitaan, jos havaitaan, syys-lokakuun vaihteessa. Muuttavia tsik-sirkkuja laskettiin syyskuun alussa vajaat 10 yksilöä. Lokakuun alussa muuton tapittajat saivat merkit kaavakkeelle yhden ohilentävän serinuksen. Kolme viikkoa myöhemmin rengastajat löysivät kärjen pusikoista kirjosiipiunilinnun ja pari päivää myöhemmin vielä toisen. Lokakuun lopussa eli samoihin aikoihin kuin inotkin, pyöri pensaisissa yksi hippiaisuusunilintu. Kuun vaihteessa Uddskatanin kalliolla pomppi mustaleppälintu ruuan haussa.

Vaelluslinnulla on oma sijansa syksyn lintumaailmassa. Haliaksen oloissa niiden merkitys vain korostuu. Ne muodostavat yli puolet to-

Syksyn vaeltajista oli pikkutiikka keskeisessä asemassa.

taalirengastusmääristä asemalla. Joainin vuosina tietyt lajit saattavat puuttua kokonaan ja seuraavana niitä nähdään satamäärin. Pollöt olivat hyvin edustettuina. Kiireisinpäivän aikaan lokakuussa ei rengastajia ehtinyt nukkua montakaan tuntia kerrallaan, koska verkot piti tarkistaa vähintään kolme kertaa yössä. Parhaimpana yönä 15 sarvipöllöä sai alumiinirenkään nilkkaansa. Voi vain arvailla kuinka monta pöllöä onkaan lepatellut tivaalla tuona yönä. Sarvipöllöjä havaittiin kaikkiaan lähes 90. Pikkupöllöllä eli varsupöllöllä oli myös voimakas vaellus. Yhteensä nähtiin 34 yks., joka on paras noteeraus aseman historiassa. Yllättäen paikallintuna pidettyä lehtopöllöä tavattiin loppusyksyn aikana 28 yksilöä. Lajin tehokkaasta poikasrengastuksesta kieltä se, että 17:sta kiinnisaadusta neljällä oli jo valmiina rengas jalassa. Kontrolleista selvisi, että yksi pöllö oli syntynyt lähes 200:n kilometrin päässä ja muut kolme n. 100:n kilometrin säteellä asemasta. Huuhkajia nähtiin myös normaalia enemmän eli yht. 8 yks. Ainoa havaittu hiiripöllö saatiin kiinni ja rengastettiin.

Palokärjellä, käpy- ja harmaapäätikkä oli kullakin heikko vaellus, mutta pikkutukkoja näkyi niiden vastapainoksi todella paljon. Parhaina päivinä niemen puostoa pitkin saapui aseman alueelle 30—50 tikkaa ja syksyn yhteissumma nousi 371:een. Se on moninkertainen aikaisempiin vuosiin verrattuna. Pohjantikat liikehtivät myös jonkin verran. Kaikkiaan niitä laskettiin 19 kpl. Pähkinäakkelilla ja pähkinähakilla oli heikko vaellus. Ensinnä mainittuja nähtiin 2 yks. ja jälkimmäisiä yht. 51 yks. Normaallivaellus oli puukiipijällä (159 hav.), urpiaisella, käpylinnuilla (2100 hav.) ja punatulkulla (1830 hav.). Tilhiä havaittiin keskimääräistä enemmän. Niiden tyypillistä helisevää ääntä kuultiin ensimmäisen kerran lokakuun alussa. Huippu ajoittui lokakuun lopulle, jolloin kahtena päivänä kunakin laskettiin yli 1 000 töyhtöpäätä muutolla. Yhteensä aseman ohitti vajaa 5 500 tilheä.

Tiaiset ovat lajiryhmä, joita kaikki rengastajat rakastavat. Kuuden tiaislajin rengastusmäärä v. 86 oli lähes 50 % kaikista rengastuksista eli yhteensä 5 400 tinttiä sai

alumiinia koipeensa. Voimakas vaellus oli yrstö- ja hömötiäisellä. Talitaiaisen esiintyminen oli normaalia ja kuusitiäisiä havaittiin selvästi normaalia vähemmän. Hömötiäisen vanavedessä aseman pusi-koissa seikkaili syksyn aikana myös neljä lapintiaista. Sinitiaista ei voi oikein luokitella, koska määrät ovat nousset vuosi vuodelta yli kymmenkertaisiksi alkuvuosiin verrattuna ja niiden noususuuntaus vain jatkuu. Sinitiainen olikin syksyn lukuisin tiainen asemalla. Niiden määrät alkavat olla samoissa lukemissa talitaiisen huippuvuosiin lukujen kanssa. Yksi epätyypillinen

piirre syksyn tiaismuutossa oli. Niillä ei ollut aiuttakaan selvää massapäivää vaan lintuja nähtiin tasaisen paljon syyskuun lopun ja lokakuun aikana.

Hangon lintuasema kiittää taoludellisia tukijoita Suomen Kulttuurirahastoa ja Suomen Yhdyspankkia sekä niitä monia yksityisenkilöitä, jotka ovat uhranneet varojaan aseman toiminnan ylläpitämiseen. Kiitokset myös kaikille Haliaksella toimineille havainnoijille ja rengastajille, eritoten Anssi Laurilalle ja Jarmo Ruoholle, miehille, jotka rakensivat asemalle uudet kahlaajakatkat.

Hangon lintuasemalla rengastetut linnut vuonna 1986

	kevät	syksy	yht.		kevät	syksy	yht.
isokoskelo	1	—	1	punakylkirastas	1	12	13
sinsuohaukka	—	1	1	kulorastas	—	2	2
kanahaukka	—	16	16	viitasirkkalintu	1	—	1
varpusaukka	3	279	282	ruokokertunen	1	35	36
hiirihaukka	—	1	1	luhtakertunen	2	2	4
tuulihaukka	—	1	1	rytikertunen	1	12	13
teeri	—	1	1	kultarinta	8	13	21
meriharakka	1	1	1	kirjokerttu	3	—	3
pikkutylli	—	1	1	hernekerttu	56	67	123
tylli	—	6	6	pensaskerttu	20	44	64
isosirri	—	5	5	lehtokerttu	13	461	474
pikkusirri	—	1	1	mustapääkerttu	15	125	140
kuovisirri	—	3	3	idänuunilintu	2	—	2
suosirri	—	4	4	hippiäsuunilintu	—	1	1
suokukko	—	8	8	kirjosipiunuilintu	—	1	1
jänkärkurppa	—	1	1	sirtittäjä	3	27	30
lehtokurppa	—	1	1	tiltalti	20	47	67
punakuuri	—	1	1	pajulintu	132	1071	1203
lirio	—	1	1	hippiäinen	4	620	624
rantasipi	—	1	1	harmaasieppo	7	47	54
harmaalokki	—	1	1	pikkusieppo	2	2	4
sepelkyykky	—	6	6	sepsisieppo	—	—	1
turturikyykky	1	—	1	kirjosieppo	16	54	70
käki	—	5	5	pyrstötiainen	—	1411	1411
hiiripöllö	—	1	1	hömötiainen	1	991	992
varsupöllö	—	31	31	lapintiaainen	—	3	3
lehtopöllö	—	13	13	töyhtötiainen	3	12	15
sarvipöllö	1	75	76	kuusitiainen	—	414	414
suopöllö	—	6	6	sinitiaainen	2	1346	1348
hempipöllö	—	63	63	talitiaainen	4	1244	1248
kehrääjä	—	4	4	pähkinäakkeliki	1	1	2
tervapäisykky	—	2	2	puukiipijä	1	94	95
käenpika	3	4	7	pikkulepinkäinen	2	12	14
palokärki	—	1	1	lapinharakka	—	12	12
käytitikka	—	11	11	närhi	—	1	1
pikkutikka	—	117	117	pähkinähakki	—	2	2
pohjantikka	—	5	5	kottarainen	13	5	18
haarapääsykky	1	2	3	peippo	99	240	339
meträkirvinen	3	13	16	järripeippo	1	27	28
niittyrivinen	—	8	8	viherpeippo	5	235	240
keltävastäräkki	—	4	4	vihervarpunen	1	639	640
vastäräkki	13	21	34	urpiaainen	—	552	552
tilhi	—	13	13	pikkukäpylintu	—	2	2
peukaloainen	1	41	42	punavarpunen	5	2	7
rautiainen	—	27	27	punatulkku	—	125	125
punarinta	74	420	494	lapisirkku	—	1	1
satakieli	4	4	8	keltasirkku	—	4	4
sinirinta	2	3	5	pelto sirkku	1	—	1
leppälintu	19	65	84	pikkusirkku	—	1	1
pensastasku	3	8	11	pajusirkku	—	7	7
kiivinäsku	3	9	12				
mustametras	14	10	24				
räkättarastas	5	28	33				
laulurastas	11	34	45				

Yhteensä 609 11414 12023
lajeja 53 99 106